

26.079/II/PN

Bij de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (V.C.T.) werd klacht ingediend door de advocaat van een kandidaat-vluchteling wonende te Kortrijk, wegens het feit dat de beslissing tot weigering van zijn erkenning als vluchteling in het Frans werd genomen en dat deze beslissing hem ook in het Frans werd betekend.

In uw antwoord van 24 mei 1994 op onze vraag, waarop u zich steunt om dit dossier in het Frans te behandelen, stelt u :

"De meerderheid van de documenten opgemaakt door de Dienst Vreemdelingenzaken, zijn in het Frans opgesteld. Het gaat hier ondermeer om de bijlage 26 dd. 11 februari 1991 en het verhoorrapport dd. 27 maart 1991.

Bovendien heeft de Heer [...] zijn vragenlijst van het Commissariaat-generaal in het Engels opgestuurd. Bovendien is er in het dossier nergens enig spoor terug te vinden van het feit dat betrokkene gevraagd zou hebben dat zijn asielaanvraag in het Nederlands behandeld zou worden.

Daarnaast dient aangestipt te worden dat zijn advocaat eveneens nooit melding gemaakt heeft van het feit dat zijn cliënt de Nederlandse taal verkoos voor de behandeling van zijn dossier.

Ik meen dan ook, geachte voorzitter, dat mijn diensten op een correcte wijze gehandeld hebben en dat er geen ernstige redenen zijn om aan te nemen dat deze beslissing in het Nederlands betekend moest worden."

Op de meer algemene vraag, welke criteria worden aangewend om te bepalen in welke taal de asielaanvragen door uw diensten worden behandeld, antwoordt u :

"Voor wat betreft uw tweede vraag moet opgemerkt worden dat de problematiek van de toewijzing van een asielaanvraag aan de ene of de andere taalrol op het Commissariaat-generaal af en toe tot problemen leidt. Een gebrekkige wetgeving voor wat betreft het taalgebruik in de asielprocedure, alsook de taal-shopping van bepaalde advocaten liggen aan de oorsprong hiervan.

De medewerkers van het Commissariaat-generaal proberen evenwel de dossiers toe te bedelen zoveel mogelijk rekening houdend met het belang van de asielzoekers.

Graag had ik van u vernomen op basis van welke criteria mijn medewerkers de dossiers van de asielaanvragen het best kunnen toebedelen. Op die manier zouden heel wat moeilijkheden in de toekomst vermeden kunnen worden."

x

x x

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht stelt vast dat u geen vaste criteria hebt voor de verdeling van de dossiers onder uw Nederlandstalige en Franstalige ambtenaren.

Nochtans zijn het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Dienst Vreemdelingenzaken (waar het voorbereidend werk gebeurt) centrale diensten waarop de gecoördineerde taalwetten ten volle van toepassing zijn.

Het behandelen van een asielaanvraag door beide vorenvermelde diensten moet beschouwd worden als een interne dienstangelegenheid. Artikel 39, § 1, van de bij Koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (S.W.T.), verwijst terzake naar de bepalingen van artikel 17, § 1, van die wetten, waaruit volgt dat, indien de zaak uitsluitend in het Nederlandse of in het Franse taalgebied is gelokaliseerd, de taal van dit gebied moet worden gebruikt bij de behandeling ervan.

Uw argument dat de betrokkene, noch zijn advocaat gevraagd hebben het dossier in het Nederlands te behandelen, gaat dus niet op.

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Dienst Vreemdelingenzaken zijn er toe gehouden de bepalingen van artikel 17, § 1 S.W.T. na te leven bij de behandeling van asielaanvragen. Dat wil zeggen dat, ook wanneer de particulier een andere taal gebruikt, de centrale dienst de zaak moet behandelen in de taal van het gebied waar zij gelokaliseerd of lokaliseerbaar is. De particulier krijgt wel een antwoord in de door hem gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is (cfr. advies V.C.T. nr. 10.184/II/P van 15.2.1979).

De betekening anderzijds van de beslissing van het Commissariaat-generaal aan de kandidaat-vluchteling of zijn advocaat, moet beschouwd worden als een betrekking met een particulier. Op grond van artikel 41, § 1, S.W.T., dient het Commissariaat-generaal die van de drie talen te gebruiken waarvan de particulier zich heeft bediend (het Nederlands, het Frans of het Duits).

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht is van oordeel dat de klacht ontvankelijk is en gegrond. De asielaanvraag van een in het Nederlandse taalgebied verblijvende vluchteling, moet in het Nederlands worden behandeld. De betekening van de beslissing, genomen door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen, moet gebeuren in de taal waarin de aanvraag werd gedaan, d.w.z. in het Nederlands, het Frans of het Duits. Indien de aanvraag in een andere dan deze drie talen werd gedaan, dient de betekening te gebeuren in de taal van het gebied waar de betrokkene zijn verblijfplaats heeft.

Uit wat voorafgaat, en meer algemeen, kan gesteld worden :

A) Moet in het Nederlands behandeld worden :

- 1) de asielaanvraag uitgaande van de vluchteling gevestigd in het Nederlandse taalgebied (inbegrepen de randgemeenten en de taalgrensgemeenten van het Nederlandse taalgebied);
- 2) de asielaanvraag in het Nederlands ingediend door een vluchteling die te Brussel-Hoofdstad verblijft.

B) Moet in het Frans behandeld worden :

- 1) de asielaanvraag uitgaande van een vluchteling gevestigd in het Franse taalgebied (inbegrepen de taalgrensgemeenten van het Franse taalgebied);
- 2) de asielaanvraag in het Frans ingediend door een vluchteling gevestigd te Brussel-Hoofdstad.

4.

C. Moeten in het Nederlands of in het Frans behandeld worden :

- 1) de aanvragen uitgaande van kandidaat-vluchtelingen wonende in het Duitse taalgebied.

Deze dossiers zijn niet gelokaliseerd of lokaliseerbaar in het Nederlandse of het Franse taalgebied en moeten derhalve op gelijke wijze verdeeld worden onder de Nederlandstalige en de Franstalige ambtenaren van de dienst (cfr. verklaring van Minister GILSON op 11 juli 1963, verslag Kamer van Volksvertegenwoordiger, p. 47).

- 2) de aanvragen gesteld in een andere taal dan het Nederlands of het Frans en die niet gelokaliseerd of lokaliseerbaar zijn in het Nederlandse of het Franse taalgebied. Ook deze dossiers moeten op gelijke wijze worden verdeeld onder de Nederlandstalige en Franstalige ambtenaren van de dienst. Het stelselmatig toewijzen van niet gelokaliseerde of niet lokaliseerbare zaken aan ambtenaren van dezelfde taalgroep is overigens strijdig met de doelstellingen van de wet (cfr. advies V.C.T. nr. 10.245/II/P van 21.6.1979).

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht vestigt tenslotte uw aandacht op de bepaling van artikel 58 van de gecoördineerde taalwetten :

"Zijn nietig, alle administratieve handelingen en verordeningen die naar vorm of naar inhoud strijdig zijn met de bepalingen van deze gecoördineerde wetten". De nietigheid wordt vastgesteld op verzoek van ieder belanghebbende.

Een afschrift van dit advies wordt aan de klager gestuurd en aan de heer Minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken.